

Jeg kan naturligvis godt forstaa, hvad der ligger til Grund for den højtærede Ministers Betænkkelighed ved i Øjeblikket at indføre et Landsregister; han nærer sig som anført økonomisk Betænkkelighed derved. Men jeg tror ikke, man faar en fuldt tilfredsstillende Ordning, forinden man faar et Landsregister som en Slags Central for Folkeregisteret. Den højtærede Indenrigsminister mener, at et Landsregister vilde koste 200 000 Kr. aarlig. Det kan jeg naturligvis ikke afkræfte; jeg synes dog, at det vil være et vel stort Beløb hertil, men det er jo muligt, at det ikke kan faas billigere.

Jeg kan tiltræde det principielle i Lovforslaget, som er udtrykt i § 1, nemlig at Ordningen bliver obligatorisk. Det er ogsaa den Anskuelse, Kommissionen kom til, idet Ordningen, hvis hver enkelt Kommune selv kunde bestemme, om den vilde udsende de omhandlede Skemaer o. s. v., slet ikke vilde blive det, den burde være, og som der tilsigtes. Jeg er derfor glad ved, at Ministeren har foreslaaet en obligatorisk Ordning. Men i Betragtning heraf kan jeg ikke rigtig forstaa Bestemmelsen i § 8, hvorved det overlades Kommunerne selv at afgøre, om Skemaerne skal udsendes een eller to Gange om Aaret. Det forekommer mig, at naar Ordningen er obligatorisk, bør den ogsaa, hvad saadanne Enkeltheder angaar, være ensartet for alle Kommuners Vedkommende; ellers tror jeg, at Resultatet vil blive mindre godt. Jeg kunde tænke mig, at det vilde være tilstrækkeligt, navnlig til at begynde med, at udsende Skemaer een Gang om Aaret. Skulde dette vise sig utilstrækkeligt, kunde man gaa over til at udsende dem to Gange om Aaret. Udsendelse af Skemaer een Gang om Aaret er for øvrigt noget, der allerede nu foregaar i Købstadkommunerne, idet man udsender Skemaer — ganske vist mindre omfattende, end de heromhandlede vil blive — for at faa indsamlet det Materiale, som er nødvendigt ved Udarbejdelsen af Valglisten. Jeg vil henstille, at det udtrykkes bestemt, hvor tidt Skemaerne skal udsendes, saaledes at de ikke udsendes een Gang i nogle Kommuner og to Gange i andre, thi saa vil Materialet ikke faa den ensartede Karakter, som tilsigtes.

I § 11 tales der om, at der af Kommunerne kan tages Betaling for de Oplysninger, der meddeles af de kommunale Registre. Jeg vil dog henstille, at Betalingen bliver ret minimal, thi jeg synes, at Adgangen til at faa Oplysninger fra

Folkeregistrene bør være saa let som muligt. Da det jo er Kommunerne, der helt og holdent skal afholde Udgifterne ved Folkeregistrene, kan der naturligvis være Mening i, at de beregner sig en Betaling for Udstedelsen af visse Erklæringer eller Attester, Folkeregistrene kommer til at udstede. Det vil jo nok i Begyndelsen knibe noget med den rette Forstaaelse af denne Sag. Jeg ønsker derfor Ordningen saa haandterlig som muligt og følgelig, at Betalingen bliver saa ringe som muligt. Jeg ser af Betænkningen, at Kommissionen ogsaa har haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Side af Sagen, idet der i Bemærkningerne til Kommissionens Forslag, som væsentlig er overensstemmende med nærværende Forslag, skrives, at det vil være ønskeligt, at der, forinden Lovforslaget gennemføres, gennem Pressen slaas stærkt til Lyd for Sagen, for at Befolkningen kan blive klar over, at den Ulempe, der paalægges den ved Arbejdet med at udfylde disse Skemaer, og den Udgift, der paalægges Kommunerne ved Udarbejdelsen af Folkeregistrene, kun er noget, der nødvendigvis maa til. Ethvert velordnet Samfund bør have saadanne Registre som dem, her er Tale om. Det gaar jo som Regel saaledes, at Pressen, naar Ministrene udsender et Cirkulære, bringer et kortere eller længere Udtog af dette. Jeg tror, det vilde være heldigt, om Ministrene nu og da i højere Grad vilde benytte Pressen paa en noget anden Maade, end det sker nu, om de vilde appellere til Pressen om at skrive om saadanne Forhold paa en mere indgaaende Maade end den, hvorpaa det sker, naar Pressen bringer et kort Udtog af et Cirkulære. Et saadant bliver nærmest et Skelet, og det vilde sikkert være rart, om dette Skelet en Gang imellem fik Kød og Blod, saa det var mere læseligt eller i alt Fald lettere at fatte og i højere Grad fangede Befolkningens Interesse og maaske bedre bibragte den Forstaaelsen af, hvad Sagen drejer sig om. Jeg synes, at det, Kommissionen her har peget paa, er fuldstændig rigtigt. Man skal ved saadanne Spørgsmaals Gennemførelse søge at vække Befolkningens Forstaaelse for Nødvendigheden af, at den for det første maa have den personlige Ulejlighed, som er forbundet dermed, ligesom ogsaa Kommunerne, der i dette Tilfælde ene skal afholde Udgifterne derved, bør faa Forstaaelse af, at det er nødvendige Udgifter, som bidrager til at skabe bedre ordnede Forhold paa dette Omraade, end